

være i Stand til paa virksom Maade at støtte det frivillige Afholds- og Ædruelighedsarbejde i vort Folk, og jeg har den Tro, at dette ikke vil ske Fyldest, naar Lovforslaget vedtages i den Skikkelse, hvori det her foreligger. Jeg tror ikke, det vil blive Tilfældet paa samme Vis, som hvis vi havde opretholdt Kommuneafstemningen. Der er sikkert ingen, der er i Tvivl om, at den Interesse for Ædrueligheds- og Afholdsspørgsmaalet i det hele taget, som er vakt i de Aar, Kommuneafstemningen har været praktiseret i vort Land, i udpræget Grad skyldes netop den Kommuneafstemning, som har været sat i Værk. Det er derfor, at jeg ganske særlig beklager, at dette Punkt er blevet ændret. Jeg beklager det tillige, fordi det, naar man lægger Afgørelsen af disse Forholds Ordning i Kommunalbestyrelsernes Hænder, naturnødvendigt vil føre med sig, at der fremkommer en særlig Afholdsagitation ved alle eller i hvert Fald en meget stor Del Kommunalbestyrelsesvalg Landet over, og det tror jeg ikke vil være af det gode. Jeg har dernæst ikke kunnet tiltræde Indstillingen, fordi jeg vilde forbeholde mig min Frihed til at kritisere denne Lov, hvor jeg fandt Anledning dertil, til at arbejde for, at vi kunne naa videre frem i den Retning, som jeg ønsker, hvilket jeg ikke yderligere skal komme ind paa at omtale eller uddybe.

Den ærede Ordfører (Kvist) sagde før, at Hensynet til Folkets Ædruelighed maatte nu frem i første Række, og deri er jeg enig med ham. Jeg vil haabe, at jeg ser for mørkt paa dette Forhold, men det forekommer mig unægtelig, at det for-tjenstfulde Arbejde, som de organiserede Afholdsfolk i dette Land have udrettet, havde haft Krav paa, at man havde støttet det i større Grad, end Tilfældet vil blive, naar Loven faar den nu foreslaaede Skikkelse. De ærede Talere, der have haft Ordet, ere alle paa det rene med, at dette Lovforslag ikke er, hvad man egentlig kan kalde tilfredsstillende, det gaar efter deres Opfattelse taaleligt an, og derfor have de sluttet sig til det, og saa henviser de til, at vi maa kunne slaa os til Ro med, at Loven kommer til Revision om 5 Aar, thi hvad der saa viser sig at være forkert, kunne vi rette. Jeg deler dette Haab. Jeg haaber, at det saa skal lykkes at faa rettet disse Mangler, og jeg erkender, som det ogsaa er fremhævet fra anden Side, at der er visse Forbedringer i denne Lov sammenlignet med de nu bestaaende Forhold, og da ganske særlig

denne, at man kommer ind under mere faste og ensartede Regler for Bevillingernes Uddeling. Jeg haaber ogsaa, at de Herrer maa faa Ret i, at den Bestemmelse, hvormed man tilsigter at forhindre Smugkroer, maa blive effektiv. Jeg er heller ikke paa det Omraade helt beroliget, tværtimod har jeg i Fællesudvalget gjort mine Betænkeligheder gældende; jeg vilde anse det for meget beklageligt, om disse Bestemmelser ikke bleve effektive.

Men da Virkningen af en Lov selvfølgelig i høj Grad beror paa, hvilken Tilslutning den har faaet fra de forskellige Sider, vil jeg ikke modsætte mig Lovens Vedtagelse i dette Ting. Jeg vil endogsaa strække mig saa vidt i Imødekommen overfor det store Flertal, som har samlet sig om denne Afgørelse, at jeg, selv om jeg ikke er glad for Forslaget, alligevel vil give det min Stemme under Hensyn til, at der ved en enstemmig Vedtagelse i Tinget nu er den bedste Mulighed for, at Loven kan faa den bedst mulige Modtagelse i Befolkningen.

Jacobsen: Jeg vil takke det ærede Medlem for de Udtalelser, han fremkom med; de vare ret fredsaale. Jeg vil kun gøre den lille Bemærkning, at jeg for mit Vedkommende ikke mener, at min Frihed til at vedblive at arbejde paa Forbedringer af disse Forhold skulde forskertses ved, at jeg er Medunderskriver af denne Indstilling. Jeg ønsker ogsaa at sige, at jeg vil vedblive at arbejde som altid paa at faa denne Sag forbedret. Det er det ærede Medlem ikke ene om.

Dinesen: Efter Omstændighederne vil jeg ogsaa stemme for Fællesudvalgets Indstilling og dermed for det Lovforslag, som vil blive Resultatet deraf. Jeg vil ikke tilbageholde, at ligesom de 5 ærede Talere, der forud for mig have haft Ordet, er jeg utilfreds med mange Enkeltheder i det foreliggende Lovforslag, men af ganske modsatte Grunde end dem, der ere udtalte af alle de foregaaende ærede Talere. Naar jeg tager Ordet for en i Almindelighed modsat Opfattelse, vil jeg ikke dermed rejse nogen Debat. Men skulde Tilslutningen eller Ikke-Tilslutningen til dette Lovforslag afgøre det, tror jeg dog at turde antage, at Styrken af dem, der ere utilfredse af samme Grunde som jeg, er noget talrigere, end man skulde skønne efter de Udtalelser, der hidtil ere faldne. Jeg skal i al Almindelighed kun sige, at uagtet Lovforslaget, som det vil komme